

ספרים
חיצונייםבן סירה
צוואות השבטים
ספר היובלים
מקבים א

חדש בסדרת עם הספר: ספרים חיצוניים

הספר ה-21 בסדרת הדגל של 'דיועות ספרים', 'עם הספר', הגיע בימים אלה לחנויות. הפעם מדובר באסופת ספרים חיצוניים השייכים לקאנון היהודי, שלא נכנסו מסיבות כאלה ואחרות לתנ"ך. הספרים הכלולים בכרך הם ספר מקבים א' (תיעוד היסטורי של השנים שבין עליית אנטיוכוס לשלטון למותו של שמעון החשמונאי); ספר בן סירה (אוסף פתגמים ואמרות הדומה לספר משלי); ספר היובלים (תיאור אלטרנטיבי של תולדות העולם, מבריאתו ועד משה רבנו); וצוואות השבטים (שנים-עשר נאומים שחברו בידי בניו של יעקב אבינו).

תרבות

עורך אריאל שובל

המקובלים של נטאשה

שש שנים לאחר שהחל ללמוד קבלה באופן אינטנסיבי, החוויות שספג והפנים מתחילות לחלחל ליצירתו של ארקדי דוכין. בראיון לנחום מוכיח מגולל דוכין את תובנותיו מהלימוד, וכן את השפעתן על חייו ויצירתו המשותפת עם חברו להרכב, מיכה שטרית

נחום מוכיח

"ברבעון הראשון הרווחנו מיליון / בשני יצאנו מאזונים / התחזית דרשה שלוש פסיק ארבע / הבוסים דרשו פיטור רים / דן האגליסט, על פסטה במטבח / חזה עתידות בלי שום סטיית תקן / תקי פיץ במערב תפוז קצת במזרח / העיקר זה להקפיץ את השמן. יום אחד, קרוב מתמיד, המסכים ייצבעו באדום, יום אחד, תמיד זה מפחיד / להביט אל פי התהום..."

בלה אומרים שאתה צריך לקבל עלי-מנת להציע. לא מדובר בלהתנזר מכל הטוב שבעולם הזה, אלא בתפיסה שכן צריך להתחבר לכל הטוב, אבל גם לחלק אותו הלאה. לא מדובר בחלוקה נוסח הקומוניזם. יש פה מעורבות של כוח עליון, דבר שלא היה במחשבה הקומוניסטית".

אם כבר מדברים על השיטה הזו, אתה הרי הגעת ממדינה קומוניסטית

שלי, אבל עדיין לא הגענו לקונספט אחיד בינינו לגבי אלבום משותף מלא. מיכה עדיין מחפש את הכיוון שלו".

אפרופו איחוד הנתאשות, יש מצב גם לאלבום חדש בלהקה?

"אני מקווה שכן. זה נורא תלוי בהתחברות שלנו לנושאים. אני בעניין הקבלה. את מה שחיפשתי מצאתי. הדרך שלי היום להשפיע היא משם, ואצטרך להתחבר למי כה בנושאים דומים. הוא עובר חוויות רוחניות משלו, וזה לוקח זמן. הוא עשה למשל פויטים עם ליאור אלמליח. ברגע שנגיע לאותה שפה בינינו, אני מניח שזה יזרום. אנחנו כנראה עדיין מחפשים אותה. ביני-תיים אנחנו מופיעים עם השלאגרים שהיו לנו, משלושת האלבומים של 'נטאשה'."

גם שאר שירי האלבום יהיו קשורים לחוויה הזו?

"כל האלבום נולד מהשיחות עם מי כאל לייטמן. שאלנו אותו שאלות על זר-גיות, חינוך, אמונה, מצב הכוכבים, מחשב, אינטרנט ונושאים אחרים. מתוך זה נולד תקליט מאוד מיוחד, עם המון אורחים מיוחדים ודואטים. יש לי למשל שיר עם מוש בן-ארי, וגם שיר עם שלומי שבת".

והכל פועל יוצא של מה שספגת בשיעורים ובשיחות הללו?

"פועל יוצא בצורה מאוד חדשנית ומוגדרת. זה לא תקליט פויטים או משהו שמתעסק במקורות. זה יותר פרשנות של השיחות האלה לטבע האדם בכל-מיני תחומים. אבל כמוכן שזה קשור למקורות

כרגע חתום ב'הליקון' ויש לי עוד כמה תקליטים לעשות איתם, אבל היום שום דבר הוא לא נטו חברת תקליטים. היום אמן חייב להשיג מימון בעצמו, כי קשה לחברת תקליטים להרים אלבום לבד. גם רף המכירות היום רחוק מאוד ממה שהיה פעם, כי את הסינגל הזה שהוצאתי, למשל, כל אחד יכול לצרוב או להעתיק".

אתה מתנגע למה שהיה פעם?

"לפי מה שלומדים בקבלה, לאגו יש יסודות והתפתחות. עם התפתחות האגו נשחקת הנאיביות, ומשחקת הנאיביות נפגעים תחומים רגישים כמו מוסיקה, תיאטרון ותרבות, שהופכת יותר ויותר להיות דמוית 'האח הגדול'. אז מצד אחד אנחנו לומדים שזה הטבע ואין מה לעשות. מצד שני, אומרים שבסוף אנשים ייחנקו מכל 'האח הגדול' והמוסיקה המוזיקלית. ואז נוכל להתגעגע לפעם, לנשום אוויר ולשמוע מוסיקה טובה".

מה דעתך על המחאות נגד 'האח הגדול' בפרט ותרבות הריאליטי בכלל?

"זו צביעות בעיניי. וכשיש טלנובלות בטלוויזיה, זה בסדר? צריך לתת לזה את כל המקום. הקהל צורך את זה אבל בסוף יקיא את זה. אסור לעצור תהליכים של התפתחות. ההצעה לבלום את זה היא דיקטטורה בעיניי".

אתה מרגיש שאין לך איפה לבוא לירי ביטוי בטלוויזיה בגלל תרבות הריאליטי?

"אני לא מרגיש כך. תמיד יש לי את המקומות שלי להופיע בהם. אני חושב שכל ניסיון לעצור את זה יהיה סוג של סטליניזם. יכול להיות שזה השלב הבא באמת, על פי ד"ר לייטמן. הוא לא פוסל את זה שהסגנון הבא יהיה משטרים אפי-ליים כאלה, שיגידו את זה לא נשדר ואת זה כן נשדר".

אתה אומר שההמונים צריכים בעצמם להכתיב את הטעם המרכזי?

"כן. כשאני יוצא לרדיו אני תמיד מבסוט מהכמות שבה משמיעים אותי? בהחלט לא. הדבר היחיד שאני רוצה להילחם עליו הוא שישמיעו אותי לפחות בשבוע-שבועיים הראשונים, ואחר-כך שהקהל יחליט. אני לא יכול להכתיב לקהל את הטעם. אני מרגיש שעוד לא הגענו לקצה של הריאליטי. יכול להיות שיחפשו משהו הרבה יותר נועז: אנשים שהורגים את עצמם בשידור חי. זה ילך ויתגבר עד שאנשים באמת לא יוכלו יותר, ויחפשו משהו טוב. כנראה שאנשים צריכים למד צות את הרע".

באיזו מידה את מעורב בקריי-רת הסולו המוסיקלית המתפתחת של רעייתך, סימה?

"אני תומך בה בכל מה שהיא צריכה, בזה שאני מקשיב ומייעץ מהצד. אני לא פעיל פיזית יותר מדי בתוך זה, כי אני מאמין שהיא צריכה לחפש את הדרך שלה בעצמה".

בצורה שבה אני תופס היום את הבורא, אני מתחיל להבין שזה כל מה שסובב אותי. ארקדי דוכין

מה קורה עם התביעה שלכם נגד 'חד ארצי'?

"מחכים לשופטים. בכל פעם קורה עוד מהלך ועוד מהלך. אני מנוע מלדבר על זה, מדובר בנושא שכבר נידון שבע שנים כמעט".

בתקופה האחרונה מספר לא קטן של אמנים נמצאים במאבק משפטי נגד חברות תקליטים: רמי וריטה, עמיר בניון, הראל סקעת ואתם. נראה שנוצר איזה חוסר אמון בין האמנים לחברות.

"בסך הכל לא מדובר בחברות תקליטים אלא באנשים מסוימים שאולי לא התאימו כל-כך לתחום. אבל בלי קשר למשפט, עוד מעט לא יצטרכו כנראה חברות תקליטים, כי אנשים כבר כמעט ולא צורכים פלסי-טיק. יש היום דיסקאון-קי וסלולר. אני

של כולנו. אנחנו לומדים על פי הרב יהודה אשלג (מחבר 'פירוש הסולם' לספר הזור-הר), שהרב מיכאל לייטמן מפרש אותו".

פרט לעמית שלו, יהיו באלבום עוד טקסטים של מחברים אחרים?

"צוות הכותבים באלבום הזה יהיה עמית, מיכה שטרית ואני".

אז יהיה כאן עוד שיתוף פעולה עם שטרית?

"אנחנו רוצים לעשות אלבום ביחד, אבל הוא עוד לא משתייך בנשמה שלו לקבוצה הזאת של הקבלה. ואני, שמרגיש שזה המקום שלי, רצתי קדימה עם הטקסטים, כתבתי הרבה יותר ממנו. במקביל אנחנו מופיעים עם 'החברים של נטאשה' ומנסים לכתוב שירים חדשים. השירים שמייכה נגע בהם בנושא קיימים באלבום

אתאיסטית לחלוטין, ובעת עושה מהפך לכיוון של דת.

"גם עכשיו אני לא יכול להגדיר את עצמי כדתי. אני לא הולך עם כיפה ועוד לא משתייך לגמרי לקטגוריה כזו. מה שכן, בצורה שבה אני תופס את אלוהים, לאט לאט אני מתחיל להבין שזה כל מה שסובב אותי. כרגע זו עבודה פנימית. יכול להיות שהעבודה הזאת תגיע פעם לחיצוניות, אבל כרגע אני לא שם. הקבוצה שבה אני לומד לא מכריחה לעשות דברים. זה מאפשר לאנשים חילוניים כמוני להתעניין ולחקור. יש שם אנשים שהיו ניאורנאציים (!) ושלאט לאט שינו את החשיבה שלהם. יש הרבה סיפורים מיוחדים של אנשים שהלימוד התחבר להם ללב ושינה את חייהם".